

sjættelse. Ved Udtrykket: „fuldt færdigt“ tænkes dog kun paa selve Skibets Bygning og Udrustning, saa vidt som den til Registrering fornødne Beskrivelse, jfr. § 4 II 2, udkræver, medens der ikke bliver Spørgsmaal om Krav til dets Forsyning og Bemanning. En absolut Grænse er derhos sat derved, at Skibet ikke kan registreres, forinden det er blevet maalt; Lovforslagets § 15; jfr. Lov om Skibes Maaling 13. Marts 1867 § 11. I øvrigt maa Spørgsmaalets Besvarelse overlades Bureauets Skøn om Skibets Tilstand.

Lov 13. Marts 1867 § 9 forudsætter dernæst som Betingelse for, at et Skib kan registreres, at det skal ligge i en dansk Havn; men Brugen har dog ført med sig, at Registreringen ogsaa sker, selv om Skibet er beliggende i en fremmed Havn, som ikke er længere borte, end at danske Registrerings-Myndigheder uden usforholdsmæssig stor Ulejlighed kunne sendes derhen og iværksætte Maalingen og Undersøgelsen af Skibet; jfr. Lov om Skibes Maaling 13. Marts 1867 § 12. Fra det offentlige Side ses der ikke at kunne være noget til Hinder derved, naar den, som ønsker Registreringen iværksat paa Stedet, afholder de dermed forbundne Rejse-udgifter, og den private Ejer kan være vel tjent med denne Ordning, som fritager ham for at lade Skibet sejle hjemad til dette Nemed, hvorved det maatte gaar Glip af en lønnende Fragt. § 13, 2det Stykke, har derfor optaget denne Brug og ved sine Forskrifter gjort den Lovordnet.

Forud for Registreringen maa der dernæst gaa en Anmeldelse om, at Skibet ønskes registreret. Naar Lov 13. Marts 1867 § 9 stiller den Fordring i Spidsen, at denne Anmeldelse skal ske til det Registreringskontor, i hvis Distrikt Skibet er hjemmehørende, da er dette ikke ganske rigtig; thi Skibet faar netop ifølge Lovens § 5, jfr. derimod Sølovsforslagets § 4, sit Hjemsted der, hvor det bliver registreret; og dernæst ses det egentlig ikke, hvilken Betydning Hjemstedet skulde have i denne Sammenhæng, da Registreringen jo forudsætter en Undersøgelse af Skibets Bestaaenhed og Maaling af dets Rumfang, som nødvendigtvis udkræver dets Nærværelse. Dette erkendes i Virkeligheden ogsaa i Loven, idet den videre foreskriver, at Anmeldelsen, hvis Skibet paa den Tid, da Registreringen skal iværksættes, befinder sig uden for Hjemstedet, skal ske til det Registreringskontor, i hvis Distrikt Skibet er beliggende; og denne Regel har Lovforslaget da af de anførte Grunde opstillet som Hovedregel.

At Anmeldelsen skal være skriftlig affattet, følger af sig selv; og at den skal være led-

taget af en Genpart, er begrundet i, at denne skal kunne sendes til Skibets Hjemsteds Registreringskontor. Dette gælder her som i det følgende ogsaa, selv om Skibet er beliggende i København, da der maa være en egen Afdeling i Bureauets Arkiv for det københavnske Registrerings-Distrikt. Paragrafen giver dernæst Regel om, af hvem Anmeldelsen skal foretages, hvilket, da den er skriftlig, vil sige det samme som, af hvem den skal underskrives, hvilket maa være dem, der ere mægtige og myndige til at raade over Skibet i den anførte Retning. I modsat Fald kan nemlig den høist ubelbige Virkning indtræde, at en stedfunden Registrering kan fordres udslettet som ugyldig, fordi den ikke er sket efter Begæring af rette vedkommende, og saa tabe dermed ogsaa alle efterfølgende Registreringer af Adkomst og Hæstelser deres Gyldighed som rettighedsstiftende over for den Person, over for hvem Registreringen er kendt ugyldig.

Denne Betragtning indeholder en tilstrækkelig Forklaring af, at Forslaget stiller strenge Fordringer til Anmeldelsens Underskrifter og ikke kan gaa ind paa de i det svenske Forslag til lag angående registrering af fartug § 6 optagne Lempelse, der i Anmærkningerne netop ere begrundede ved, at man finder Reglerne i Lov 13. Marts 1867 § 9 for strenge. Lovforslaget fastholder derfor netop disse Fordringer, kun i en noget fuldligere Affattelse. Lov 13. Marts 1867 § 9 nøjes nemlig med at bestemme, at Anmeldelse skal gøres af vedkommende Ejer eller af hans befuldmægtigede. Lovforslaget har anset det for hensigtsmæssigt nærmere at betegne, hvem disse befuldmægtigede kunne være, nemlig dels for den enkelte Ejer den, hvem han har givet Fuldmagt, dels for samtlige Medejere i Forening den af dem valgte Bestyrelse, der som saadan maa antages besøjet til at foretage Anmeldelsen, for saa vidt Statutterne ikke maatte bestemme andet. Grunden til, at, hvor saaledes Bestyrelsen anmelder, en bekræftet Udskrift af Selskabets Beslutning om Bestyrelsens Valg og af Statutternes Bestemmelser vedrørende Bestyrelsens Myndighed skal følge med Anmeldelsen, er allerede fremhævet ovenfor Sp. 3382. Af det anførte vil tillige fremgaa, at en bestyrende Nleder ifølge Lovforslaget ikke er besøjet til at anmelde, idet hans Besøjselse dertil heller ikke kan anses hjemlet ved Udtrykkene i Sølovsforslaget § 11. Naar han medunderskriver, er det derfor ikke som saadan, men i Egenkab af Medejere eller Bestyrelsesmedlem. Paa den anden Side har det dog en vis Betydning, at nogen af Underskriverne udtrykkelig er fremhævet at være bestyrende